

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, v právnej veci navrhovateľa: **Ing. M.**, bytom P., proti odporkyni: **Sociálna poisťovňa, ústredie**, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o zvýšenie starobného dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/21/2009-30 zo dňa 2.3.2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 2Sd/21/2009-30 zo dňa 2.3.2010 **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom uvedenými vo výroku tohto rozhodnutia potvrdil rozhodnutie č. X. zo dňa 30.6.2009, ktorým odporkyňa podľa § 21 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov a § 259 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie starobného dôchodku. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že účastníkom konania ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie s odôvodnením, že požiadal o navýšenie dôchodku a prevod finančných prostriedkov na navýšenie dôchodku za mimoriadne zásluhy. Poukázal na list z Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky s návrhom na navýšenie prostriedkov, ktorý odporkyňa nevzala do úvahy s tým, že zákon na poskytovanie mimoriadnych dôchodkov za zásluhy bol zrušený v roku 1990. Žiadal o prevod finančných prostriedkov v MH SR do rozpočtu odporkyne na jeho meno, z ktorých by bolo uskutočnené navýšenie dôchodku od 1.1.1965 do 15.3.1989.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa trvala na správnosti napadnutého rozhodnutia a námietky navrhovateľa označila za neopodstatnené, bez vplyvu na rozhodovací proces. Uviedla, že navrhovateľ podľa nej nepreukázal žiadne nové skutočnosti majúce vplyv na vymeriavací základ a výšku jeho starobného dôchodku. Napadnutý rozsudok navrhla potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods. 2 v spojení s § 250ja ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu odporkyne odvolací súd zistil, že navrhovateľ je poberateľom starobného dôchodku, ktorý mu bol priznaný rozhodnutím zo dňa 13.3.1989, a to od 15.3.1989 v sume 2 435 Sk. Takto priznaný starobný dôchodok bol postupne upravovaný zmenovými rozhodnutiami odporkyne a to tak, že mu bola na základe predložených dokladov započítaná ďalšia doba zamestnania v II. pracovnej kategórii:

- rozhodnutím zo dňa 7.10.1997 odporkyňa vykonala úpravu dávky od 11.8.1994 (za obdobie 1969 – 1976 v II. pracovnej kategórii)
- rozhodnutím zo dňa 18.7.2002 odporkyňa vykonala úpravu dávky od 12.6.1999 (za obdobie 1965 – 1969).

Ďalšie zvýšenia vykonal odporkyňa rozhodnutím zo dňa 26.11.2002, od 30.6.1995 a rozhodnutím zo dňa 20.10.2003 od 20.3.2000.

V predmetnom konaní preskúmaným rozhodnutím zo dňa 30.6.2009 odporkyňa zamietla žiadosť navrhovateľa o zvýšenie starobného dôchodku s poukazom na § 21 zákona č. 100/1988 Zb. a § 259 zákona č. 461/2003 Z. z.

Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že navrhovateľ nepreukázal žiadne nové skutočnosti, ktoré by mali vplyv na sumu vyplácaného dôchodku, teda nepredložil žiadne doklady svedčiace o ďalšej dobe zamestnania v II. pracovnej kategórii, ani o výške dosiahnutých hrubých zárobkov.

Odporkyňa postupovala podľa názoru odvolacieho súdu v súlade so zákonom, keď starobný dôchodok navrhovateľa vypočítala a následne upravila podľa predložených podkladov. Navrhovateľovi započítala dodatočne dobu zamestnania v II. pracovnej kategórii za obdobia od 1.1.1965 do 31.10.1969 a od 1.11.1969 do 30.11.1976. Žiadne ďalšie doklady svedčiace o inej dobe zamestnania v II. pracovnej kategórii navrhovateľ počas konania nepredložil. Jeho tvrdenie o zaradení do II. pracovnej kategórie u zamestnávateľa K. n.p., M., v období od 3.11.1952 do 1.7.1961 nezodpovedá obsahu listu právneho nástupcu tejto spoločnosti – M. s.r.o. D. - zo dňa 14.12.2009, ktorý si zabezpečila odporkyňa a z ktorého vyplýva, že navrhovateľ v období od 3.11.1952 do 1.7.1961 mal v osobnom liste uvedené pracovné zaradenie – úradník, čo neumožňuje potvrdiť zaradenie navrhovateľa v II. pracovnej kategórii.

Navrhovateľ v konaní nenamietal spôsob výpočtu starobného dôchodku, ale v podstate sa domáhal toho, aby mu bol dôchodok zvýšený za mimoriadne zásluhy riešenia úloh, ktoré boli výrazným prínosom pre hospodárstvo štátu, no ktoré neboli finančne ohodnotené a preto ani nemajú vplyv na výpočet starobného dôchodku. List Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky zo 14.1.2009 odporúčajúci dorovnať navrhovateľovi dôchodok, na ktorý navrhovateľ odkazuje, nie je pre odporkyňu relevantným záväzným podkladom, ktorá na jeho základe nemôže konať nad rámec zákona. Možnosť „dorovnaní“ starobného dôchodku za „mimoriadne zásluhy“ zákon neumožňuje, rovnako tak ani „navýšenie finančných prostriedkov z Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky do rozpočtu Sociálnej poisťovne na meno navrhovateľa“ tak ako sa navrhovateľ domáha, nemá oporu v zákone. Sociálna poisťovňa pri určení a úprave výšky starobného dôchodku je povinná postupovať podľa ustanovení relevantného právneho predpisu – v prípade navrhovateľa išlo (s poukazom na § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z.) o zákon

č. 100/1988 Zb., podľa ktorého výška dôchodku závisela od dĺžky zamestnania, zaradenia v pracovnej kategórii a výšky zárobku.

Odvolací súd sa preto stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu, ktorý po preskúmaní napadnutého rozhodnutia odporkyne postupom podľa § 250l a nasl. OSP došiel k záveru, že rozhodnutie a postup odporkyne pred jeho vydaním bol v súlade so zákonom a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 v spojení s § 250l ods. 2 a § 224 ods. 1 OSP tak, že ich náhradu navrhovateľovi nepriznal, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. augusta 2010

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Ľubica Kavivanovová